

Formanden: Altsaa vil Forslaget blive indført som § 10, hvoraf følger, at de paafølgende §§ faae et Nummer høiere. — Rigsdagsmanden for Aarhus Amt 1ste District (Winther) har Ordet.

Winther: Det er en meget mislig Sag at komme med et saadant Ændringsforslag, efterat have seet de næstforegaaende blive afserdigede paa den Maade. Imidlertid er jeg her fremkommen med det, især støttende mig til den Erklæring, som den ærede Rigsdagsmand for Hølsbøks Amts 2den District (Tscherning) gav ved den 2den Behandling. Han sagde nemlig, at naar man tog Afgiften paa Eiendommens Overdragelse ved Kjøb og Salg bort, saa vilde Forslaget være meget ønskelig at antage. Det, som ved den 2den Behandling blev indvendt mod Forslaget af den ærede Ordfører, det var i det Væsentlige rettet mod denne Deel, nemlig mod Afgift af Kjøb og Salg. Han har tillige anført, at det vilde være misligt at beskatte Arv til sjerne Slægtninge saa høit; men her er jo at mærke, at det ikke er nogen ny Skat af 9 pCt., men det er kun en ny Skat af 4½ pCt. Hvad angaaer den Betænkelse, som han fremhævede at derved kunde Capitalerne formindskes, tilintetgøres, eller dog i ethvert Tilfælde den dertil knyttede Virksomhed sinkes eller tilintetgøres, saa er det jo at mærke, at naar ellers en Mand dør, og en Anden arver ham, og han har havt sine Penge i en eller anden Næringsvei, saa er det alligevel meget hyppigt Tilfældet, at denne Næringsvei ikke mere drives for Arvingens Regning. Dersom Arvingen har et ganske andet Haandværk, som forhindrer ham fra at drive det, Arveladeren har drevet, saa gjælder det Selvsamme, og det er jo altsaa ikke nogen stor Betænkelse, der kunde hentes derfra. Jeg skal slet ikke gaae ind paa det Spørgsmaal i Almindelighed, om det er ønskelig at beskatte Arv eller ikke, eller om det er ønskelig at beskatte den høit eller ikke, det vilde opholde Forsamlingen, og heller ikke nytte noget at tale om nu; men imidlertid maa jeg dog gjøre en kort Bemærkning om, at det skulde være saa forfræffelig „galt at paalægge en saadan Skat blot for eet Aar“. Det Samme kunde man jo sige om de fleste andre af de Paalæg, vi

her give, at de paa en vis Maade blive ubillige derved, at de komme til at hvile kun paa eet Aar; enhver Mand, som drikker en Snaps i denne Tid, han maa betale Krigsskat deraf, enhver Kop Kaffe, kort sagt alt hvad der er Gjenstand for en Toldforøgelse, det bliver jo dyrere i Aar, end det ellers plejer at være. Forhøielsen af ½ pCt. paa Arv efter nære Slægtninge er jo en ikke betydelig Afgift, og man maa erindre, at det bestandig er en ny Eier, som kommer til at statte, det er ikke den forhenværende Eier; altsaa kan man heller ikke kalde det ubilligt, at ogsaa denne nye Eier kommer til at svare Noget af den Formue, han nu faaer; men mindst kunde man indvende Noget, naar det er en saadan sjern Slægtning indtil 7de Led, man arver, og efter hvem man aldrig har tænkt paa at faae den Indtægt, som ligger denne Smule Affortning.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ødense Amts 7de District har Ordet.

C. S. Hansen: Nei, det var kun under den Forudsætning, at det forrige Afstemningspunkt var gaaet igjennem, at jeg havde ønsket at yttre mig.

Finantsministeren: Saa erkjendeligt Finantsministeriet vistnok maa være for den Omfæng, som fra et æret Medlems Side er vist, for at skaffe flere Indtægter ved Krigsskatsloven, end der allerede var tilfugt ved det foreliggende Forslag, og af Udvalget tilraadet, saa maa jeg tilstaae, at jeg dog finder meget store Betæneligheder ved at modtage det Tilbud, som er tilfugt ved Ændringsforslaget under Nr. 30; det forekommer mig nemlig at være i en betydelig Strid med hele det Princip, som gaaer igjennem det foreliggende Lovudkast. Man har tilforn ingenlunde ladet det være Hovedopgaven, at tage Penge til Krigsskatten, hvor de vare at finde; havde man villet gjøre det, saa vilde man vistnok kunnet komme ganske anderledes til Bunds, og havde maastee endog kunnet undgaae at gjøre noget Statslaan, som i indværende Aar har været Tilfældet, men Omforgen har været rettet paa at skaffe Indtægter tilveie, uden at rdelægge Landets Productionsveie, at tage hvor der var et Overskud af Indtægter, at tage der hvor man kunde vente, at Bedkommende kunde udrede det Fordrede,